

SOBRE LAS SET PARAULAS

Tots els fets grans en l' història de la humanitat han obrat à manera d' agulló en la imaginació dels artistas, els qui posant son art à servey del fet que els seduhí, l' han perpetuat per ensenyança y remembrança de las generacions futuras.

No hi ha detall en la vida dels homes superiors que no hagi merescut els honors d' atraure i sentiment de algún artista.

Pero regiréu la història, estudiéu las tradicions de tots els pobles que foren y continuan essent sobre la terra y certament, cap fet hi trobareu que puga compararse ab lo pas per lo mon del Christ, qual passió y mort commemora la Esglesia en los jorns de la vinent setmana.

Al final dels segles la sombra benfactora de Jesus-Christ continuará com are cobrint l' amplitud de la terra.

Y llavors com are, y com sempre des qu' Ell vingué al mon, sos passos en la terra serán font d' inspiració per tothom que senti bategar son cor à impuls del art. Sas paraulas foren d' amor, sos fets també ho foren y Ell qu' aymant havia viscut, per l' amor y aymant volgué morir, y sapigut es que l' amor es el sentiment primordial en tothom que senti l' art.

Per això no es de estranyar que ni un sol dels moments en la vida del Christ, hagi escapat al art, que sempre ha trovat en las paràbolas evangèlicas à dolls la inspiració per bon nombre de sas millors obras.

¿Voleu res mes hermós que la descripció de las nupcias de Canaan? ¿Haveu sentit alguna volta reflexió de perdó mes sublim que la que feu l' Christ als faritseus que volían apedregar la Samaritana?....

Visqués avuy Jesús y encare se l' hi donarian ocasions de retraire alló de que «qui estigué net, tiri la primera pedra.»

Mes si tots els passos de la vida del Christ son admirables, potser els aventatja en hermosura los que doná en el camí de la mort. La

pujada al Golgôtha que feu Jesús ab la creu al coll, l' han feta moltes voltas seguntli las petjades els homes mes eminentes en l' Art.

S' han sorprés en sa tristesa, han plorat à la vista de sas penas y al sentirli 'ls gemechs d' angoixa, y ho han volgut contarlo al mon per medi del art. Pintors, y músichs s' han donat la mà en aqueixa gran tasca, pero ni uns ni altres per més que 's diguin Haydn (1) ó Velázquez hi han sigut prou afortunats.

Perque 'ls artistas eran homes y no han arribat à comprender la sublim expressió de llàstima que degué tenir la fesomía y la veu del Christ al demanar perdó pera 'ls mateixos que l' matavan perqué no sabian lo que feyan.

No s' han trobat encare ni las línées ni 'ls acents del amor intén, que sentí Christ al donar per Mare à la humanitat que l' matava à sa propia Mare, de la magnanimitat al concedir el perdó al lladre qu' avanç lo menys prehuava; del prech al demanar auxilis à son Etern Pare; del afany al expressar sa necessitat; de la resignació al veureho tot acabat, y per últim de la confiança al fer entrega en mans de son Deu de l' ànima que l' hi escapava per instants de son Cos.

Han passat 19 segles ja de la trageria del Calvari y encare avuy, en te la humanitat una idea molt confosa de lo que fou l' Christ. Y es perqué Christ fou tot amor y la humanitat es tota guerra.

Quan arribi l' jorn en que tots ens aymém, el jorn en que l' home estimí al home, y quan el pare vullí al fill y aquest corresponga sens travas al amor de son pare, quan la humanitat siga humana, solçament llavors podrà tenir idea l' home del gran relleu de la figura del Christ.

FRANCESCH X. BONET.

(1) Per cert qu' are que parlo d' aqueix gran mestre [dech fer constar que las *Set paraulas* de Haydn las va escriure dit compositor per encàrrec d' un canonge de Cádiz l' any 1785. La partitura original se conserva en la Catedral andalussa qu' ab ella té un tresor. Avuy las *Set Paraules* de Haydn, hermosísima obra musical, son conegudas y executadas en forma d' oratori.

IMPORTANCIA DE LAS ARTS Y DE LAS LLETRES

GENERALITATS

I

Moltas vegadas he sentit à dir y no sempre à gent ignorant, que la literatura y las arts, no son altre cosa que passatems; que 'l progrés d' una y altres no guarda relació ab la civilisació de un poble. Recordo que temps enrera, vaig discutir aquest punt ab un enginyer molt entusiasta de las matemàtiques y de la física, que 'm sostenia que al costat d' aquelles ciencias, las arts y lletres no ocupavan mes que un lloc secundari, y encara, afegia, pot ser las hi teya massa favor. Tots los seus arguments se reduïan à dir que ni 'ls literats, ni 'ls pintors, ni 'ls músichs produhíen cap utilitat als pobles. Unicament transigia ab la arquitectura, y encara per lo que tenia de ciencia. Lo primer dia varem haver d' acabar avans de que jo haguès pogut dir res; no vaig fer cap basa, aixís es que tenia desitjos de pendre la revenja. Per casualitat, l' endemà me trovava llegint la preciosa novelia d' en Pereda «El sabor de la tierra», que feya poch havia sortit, formant part de la colecció de las obras complertas del dit autor, quan entrà à veure 'm lo meu antagonista; tot seguit entonà grans lamentacions contre 'ls espanyols que perdem lo temps llegint novelas, atribuhint la nostra decadencia, à que 'ns preocupem molt de lletres y arts y deixem abandonadas las ciencias físicas y exactas. Al sentirlo recordava que casi tots los catedràtichs que havia sentit, donavan una importancia tan gran à la ciencia que explicavan, que de creure 'ls era la única que mereixia 'ns trenquessini lo cap pera estudiarla: tant algúns d' ells extremavan los arguments: aixís es que no estranyava que 'l meu amich tingués aquesta monomanía en creure únicament dignas d' estudi las ciencias, objecte de sa predilecció.

Quan va haver acabat, recomanantli 'l silenci, li vaig llegir lo segón capitol, de la obra d' en Pereda, en lo qual aquell Don Baldomero, personificació de la vagancia y de la inutilitat, diu que 'ls sabis se ocupan de lo que no 'ls importa y afirma categòricament, que no hi ha res que destorbi tant com lo saber. Va fer una mitja rialla al sentir aixó; rigué de debò, al llegir jo allò que l' autor posa en boca del mateix tipo: «diu un sabi: jo veig una estrella mes, à mí m' en sobran la meytat... que 'l sol pesa tants de milions de quintas, dónali memorias.....»

Al acabar la lectura vaig argumentar dientli: lo tipo que 'ns presenta en Pereda, no veu, ó millor dit, no vol veure (perque estudis ha tingut) los beneficis que 'ns ha portat l' avens de las ciencias físicas y naturals, passa per alt la objecció que li fa son contrincant preguntantli, si está encara pe 'ls taparrabos; no pensa mes que en menjar lo que 'l pobre patrimoni de 'l seu pare li permet, en passejar, en jugar y altres vicis, sense preocuparse de tot lo altre; y es mes, no concebeix que hi hagi qui no pensi com ell: que hi hagi qui per gust se busqui mal de caps, estudiant, ocupantse de la cosa pública: y porque voluntariament no vol comprendre 'ls beneficis de la civilisació, es porque 's mostra enemich de la ciencia y de tot lo que signifiqui esfors intelectual.

Aixís mateix, tu y tots los que teniu manía per una classe determinada d' estudis, principalment si son dels que 's dihuen científichs, no veyeu res més que lo que à aquests estudis se refereix, y per aixó negueu importancia à lo que no haveu estudiat.

No veyeu la gran influencia que la literatura y las arts tenen sobre 'ls aconteixements, perqué ab prou feynas haveu salutat l' historia y la vostra manía vos posa una vena devant dels ulls que vos priva d' apreciar los fets que passan al vostre devant.

Per aquesta causa no vos haveu fet càrrec del paper que ha pres la poesía en las revolucions, passantvos per alt lo molt que ha contribuit à despertar los pobles mes ó menos sotmesos al jou de una tiranía; no veyeu lo poder que la música té sobre 'l nostre esperit, fentnos estar tristes ó alegres segóns sigan los seus motius; no compreneu que fundant las societats corals, en Clavé ha fet molt més pera moralisar las costums que lo que pugan fer cent tractats de moral: vos passa desapercebuda la fruició estética que produheixen las obras pictòriques y escultòriques: no compreneu la necessitat del teatre à pesar d' haverse extés fins à las poblacions mes petitas; no veyeu, en fi que la mateixa ciencia necessita l' auxili de l' art per arribar à las multituts.

No veyeu ó no voleu veure mes que teoremas matemàtichs, lleys físicas y químicas y per aixó negueu la importància de la literatura y de l' art, de la mateixa manera que 'l personatge d' en Pereda nega la importància de tota manifestació produhida per l' activitat intelectual, porque no vol veure que la vida tinga altre objecte que menjar, beure y no fer res.

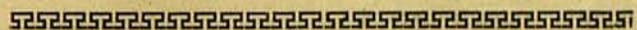
No vaig poguer convencer al meu contrincant, mes lo vaig fer duptar, segóns me va con-

fessar alguns anys després, quan haventse dedicat al estudi de l'antropología y de la sociología, va reconeixre l'error en que estava, al comprendre que 'l sentiment de la bellesa es natural en l' home, y que no poguentse satisfer únicament ab la contemplació de las bellezas naturals, es necessaria l' obra artística, es dir, la realisació de la bellesa per l' home.

Pochs son los que pensan com lo personatje d' en Pereda; en los pobles se 'n pot trobar algun; pero son molts encare los que pensan com pensava 'l meu amich, á lo qual contribueix la tendencia moderna á las especialitats quan se porta al extrem.

Per xó m' he entretingut en aquestas generalitats, y penso dedicar algúns articles al mateix tema; limitantme á tractar de la antigüedad extraordinaria de las manifestacions artísticas y literarias y de sa universalitat, que no obheix á altre causa que á lo necessarias que son, y finalment després de fer constar lo carácter armònic de las diversas manifestacions de la activitat humana, á donar una idea de la missió de la literatura y de las arts.

R.

DIUMENGE DE RAMS

Diumentge de Rams!
¡Venturosa diada
en que la fé al cor
fan reviure encare
en la terra, 'ls nens,
missatgers dels angles!
¡Ab quin goig los veig
ab riallera cara
durne á benehir,
dins de la nau sacra,
rams del florit llor
y guarnides palmas!
Correhi tú, fil meu;
correhi al ara santa,
del encéns diví
á impregnar ton ànima.
També á mi essent nen
m' hi portà la mare,
duhent la fé en lo cor
y, en los llavis, riallas.
Correhi, lo fill meu;
mes, ¡qué dich! no hi vagés,
qu' es de festa y goig
tan hermosa diada
y vesteix de dol
nostra llar amada,
per la qui 'm dugué
á benehir la palma;
¡la mare del cor!
¡ta segona mare!

FRANCESCH MARULL.

COSAS DEL POBLE

AMOR

Aquella nit hi tocavan sardanas á plassa. Quan á la cayguda de la tarde en Bel, havia eixit de sa casa situada allá dalt del Padró, y havia baixat pel carrer de Ametllers, trencant á l' esquerra, al arriyar al carrer Major pera dirigirse á sota dels Miradors, ahont estava varada la barca de quina n' era marinér, be prou que s' ho havia pensat al veure 'ls tau-lóns posats sobre 'ls caballets, no gayre lluny de ca la vila.

Oy ne sentia de recansa al pensar que no per ell se posavan aquells trastos en un costat de la plassa, més la feyna es la feyna y en Bel seguí carrer avall, arribá á la Planassa y tombant á la dreta, després de baixar la rampa que conduceix á la platja, se troba junt á la embarcació que temps feya l' aguardava voltada dels altres tres companys.

Lo sol ja s' havia amagat derrera las vermelles cortinas que 'n lo cim de las properas montanyas s' oviran, las aurenetas xisclavan describint cercles envers lo campanar de l' església, y 'l mar suauament ab los rissos de sas enjogassadas onas, llepava el contórn de las rocas com fera mitj endormiscada passa sa llengua sobre l' esquina de sos inofensius cadells...

La barca fou tirada al aygua, fent xargotar ab lo tall de la proa la enmirallada superficie del mar; los remes foren posats al escálams; lo patró ocupá lo seu lloch, y poch á poch, com si llisqués sobre un plá encerat, la embarcació atravessá 'l port, girá la punta del moll y s' enfilá mar endintre perdentse entre las ombras del crepuscul.

Pobre Bell! Al poble hi deixava á la Marió, perla ampurdanesa, arrencada de lo fons mateix d' aquell mar que perfuma la vila ab sas acres emanacions d' algas y de yodo. Ell la havia vista creixer, ell havia pogut apreciar las trasformacions de la nena que 's fa dona, guanyant en boniquesa y convidantnos á estimar-la; ell havia acabat per emboirshi, y ella havia correspost al seu amor. Si en van ésser de felissons durant aquell temps! Després... després los temps varen cambiar,... vingué aquell senyoret foraster, li digué quatre cosas de las que ells saben dir, y la Marió ja no fou per ell lo que sempre havia sigut; la dona que l' estimava; mes no per xó havíala ell oblidat, que son las contrarietats pel ver amor, lo que 'l vent per las grans fogueras; l' avivan.

Si s' en feu de reflexions mentres mar endintre anava la barca impulsada pels accompas-

sats colps de rem que 'ls mariners, sos companys, y ell donavan!

¡Aquella nit seria nit de festa pera tothom, nit d' alegria pera la Marió y l' altre, rumbarian amunt y avall del carrer Major, sonaria lo fluviol, se donarián las mans estrenyént-selas fort, ben fort!— Y que de cosas se dirian sense dirse res de paraula, tan sols ab las estretas mes ó menys fortas de ma, llenguatje silenciós, dels enamorats!

Y la barca anava mar endins... de que ell l' estimés be prou s' en feya cabal jera tan xamossal mes de que ella l' hagues oblidat á en ell, á lo seu Bel... oh! aixó semblava mentida, no podía ser... L' altre podía ser mes rich, ipero de cor, de cor sí que no 'n tenia més que ell! La sort podrá favorir á uns més que altres, pero la naturalesa á tothom li don lo seu cor pera que estimi.

II

Quan la barca torná á port enfonzantse ab lo pes de la càrrega de peix fins á l' orla, y clavá sa popa en la sorra tombantse una mica cap á estribor com si estigués fatigada de sa tasca, els acorts de l' última sardana, embolcallaren lo cervell d' en Bel com d' una mena de boyra que li ennuvolí, de manera que tinqué de recalcarse ab totas dues mans pera no caure desvanescut.

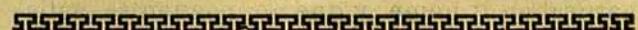
L' estima, l' estima! anava dihent portat per la febre de son deliri. Son cos estava estenuat pels sofriments de son esperit, lo jo que pensa fins quan dormim, lo funcionament del cervell lliure de las trabas de la voluntat, anava fent son curs. Sa voluntat estava aclaparada per l' engelosiment; son cervell lliure ja de son fré, s' enlayrá per altres mons, y formulá felicitats, enderroçá miserias humanas, nascudas de baixos sentiments, ordená ditxas, si es que las ditxas ordenarse poden, y durant aquells instants d' ensopiment, en Bel fou felís, mol felis... ja no pensava en si ella l' estimava ó no...

Molt mes felis, hagués sigut si hagués lograt, arribar fins á la capsalera del llit ahont reposava la Marió. Veyent son cos, hauría sentit altre volta la passió; l' amor per aquell cos d' angel mostrant son esculptural pit mitj sortint d' entre 'ls plechs dels blanxs llençols, ab los rissos estesos sobre 'l coixí, ab sas formas dibuixadas per dessota de la roba..... veyent son cos, l' hauría estimada y hauría sigut desgraciat: Si hagués pogut veure, lo jo íntim, lo jo lliure de las trabas de la voluntat que ja no li manava qu' amagués fins en la expressió dels ulls los sentiments del cor, hauría sigut felis, ipobre Bel! perque l' haguera despreciada.

La Marió somniava que apilonava dobletas de cinch duros.

FREDERICH P. VALLÈS.

Barcelona Mars, 98.

Secció oficial

De l' acort pres per la Comissió Mixta de Reclutament de la Província ne donem lo següent extracte:

Vista la competencia entaulada entre los ajuntaments de

Palamós y S. Joan de Palamós

RESULTANT

Que 'ls pares del minyó Víctor Vergonyós tenen sa residència á Palamós desde fa mes de 14 anys, quan se interrumpí per pochs mesos sense aixecar lo domicili, especialment la tenen desde avants de l' primer de Janer de aquest any.

Per certificació constan los pares y demés familia empadronats á Palamós.

En l' acta de rectificació de l' allistament l' interessat no presentà cap reclamació y sos pares manifestaren son propòsit de que sia sorteiat en aquesta vila.

Que l' germá de l' interessat fou sorteiat á Palamós l' any 1897 procedent del Reemplàs de 1894.

Que 'l minyó es natural de S. Joan.

Que los padres y familia han vivido en lo carrer Major quan menos desde 'l Juny de 1897.

Que 'l pare ha desempenyat lo càrrec de vocal de la Junta municipal en l' any 1896-97.

En l' acta de rectificació de l' allistament tots los minyons presents varen demanar que no se eliminés al company Víctor Vergonyós encara que fos continuat en l' allistament de Palamós.

Que si be un germá de l' interessat en l' any 1893 cubri cupo per Palamós aquest germá no corresponia al allistament de dit any, sinó al de algún anterior que li corresponia per la residència legal de pares y fills abans de 1895.

CONSIDERANT

Que 'ls pares, de molts anys han tingut sa residència á Palamós, de l' any 1895 al mes de Novembre de 1897 á Sant Joan; y desde aquesta última època fins avuy á Palamós.

Que 'ls pares han residit durant l' any passat á S. Joan per més temps que á Palamós.

Que 'l pare ha exercit lo càrrec de vocal associat de la Junta Municipal de S. Joan en l' any 1896-97.

Que un minyó correspon al allistament del poble en que 'l pare hagi tingut per més temps sa residència en l' any anterior.

La Comissió Mixta acordá:

Que 'l minyó Victor Vergonyós Vicéns correspon ab major dret al poble de Sant Joan y que siga excluit de Palamós, etc., etc.

L' Ajuntament de Palamós ha acordat acudir de alsada de l' anterior resolució pera devant l' Excm. Sr. Ministre de la Gobernació.

ELECCIONES

Sense incidents de cap mena s' efectuaren lo diumenge passat las eleccions pera diputats á Corts donant la lluuya electoral en aquesta vila lo següent resultat.

PRIMER COL·LEGI

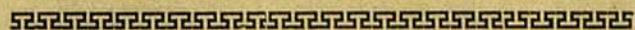
D. Joseph M. ^a Vallés y Ribot.	210 vots
» Ramiro Alonso Padierna de Villapadierna	155 »
Una papeleta en blanch.	

SEGON COL·LEGI

D. Joseph M. ^a Vallés y Ribot.	116 vots
» Ramiro Alonso Padierna de Villapadierna	90 »
Una papeleta en blanch.	

Dijous d' aquesta setmana va ser proclamat á La Bisbal, diputat á Corts per aquest districte en Ramiro Alonso Padierna de Villapadierna, ministerial.

X. Y. Z.

NUPCIAL⁽¹⁾

Engarlanda ta rossa cabellera
de tarongers en flor:
y aném al temple sant, dona encisera,
que Deu allí 'ns espera
per benehir lo llas del nostre amor.

Tot somriu, tot renaix; amorosida
se vá escampant la llum,
s' obra á son bés la flor plena de vida,
y 'l bosch de farigola y sajulida
exhala dolç perfúm.

Volan los papellóns, en l' ayre, en l' ayre,
per lo camí del vent
y 'l rosinyol, dels boscos le trovayre,
endressa refilayre
son himne matinal al sol ixent.

¡Qu' es bonica, qu' es bella, qu' es hermosa
la terra al despertar!
La Natura amorosa
nos crida «viu y gosa».
Anemhi, anemhi á viure y á gosar.

(1) Primer accésit á la Flor natural. Certámen del Ateneo Graciense.

Deixém les nits obscures.

Jnntats per sempre més
anem cap á gosar de les dolsures
rabejantnos d' amor en les fonts pures
en amantissim bes.

Anirém al sortir de la capella
al casal que bastiren mos passats,
'hont cada estiu hi nia l' oranella,
y allí 't diré, ma vida, la may vella
llegenda de dos cors enamorats.

Te diré lo que diu la papellona
volant de flor en flor,
y la cansó que la rosella entona,
sa vermella corona
gronxant per entre 'ls camps de xeixa y or.

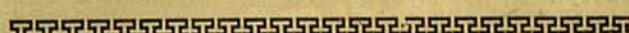
Sentats sota 'l parral, sens dol ni pena,
saborint de la vida dolsa mel,
pentinaré ab mos dits ta rossa trena
y tenint los teus brassos per cadena
me semblará trovarme al seté cel.

Engarlanda ta rossa cabellera
de tarongers en flor:
aném al temple sant; Deu nos espera
pera poguer lligar, dona encisera,
lo nostre llás d' amor.

Y jo seré tot teu, oh dona hermosa,
l' amor de nostres cors may finirà...
Aném cap al altar, somniada esposa,
aném cap al altar, aném y gosa.
Lo pler vá á comensá.

NARCÍS DE FONTANILLAS.

Girona.

NOVAS LOCALS

Després d' algunes setmanas d' ausència,
ha tornat á visitar nostre Redacció lo benvolgut company *Lo Geronés*, á qui ab greu sentimient havíam deixat de veure, sent aixís que
LA SENYERA l' hi fou enviada cada setmana.

Dissapte al matí passá per devant de nostre badía una esquadra inglesta, composta de 11 barcos, qu' anava manada per l' almirant Stephenson.

Nombrosa gentada va presenciar lo pas de la esquadra desde 'l Padró.

— * —
Tením entés que Palamós es una de las vi-

las que entran en la combinació artística que s'proposa realitzar lo renomenat actor n' Enrich Borrás, director de la companyia del Romea de Barcelona, quant aqueixa acabi la actual temporada en lo teatre barceloní.

Celebrarém de totes veras que l' nostre amich en Borrás se decideixi á visitar nostra vila y 'ns dongui á coneixer las principals obras estrenadas enguany en lo Romea, entre altres *Lo Nuvi* del plorat Feliu y Codina.

Havém rebut la visita de dos nous companys, *Lo Conceller*, de Barcelona y *Lo Trapacer*, de San Feliu de Guixols.

Aquest últim, dirigit per nostre estimat amich en Pere Colomer, es de carácter festiu y justifica plenament lo xocant titol ab que ha estat batejat.

Molts anys de vida á abdos companys.

Diumenge á la tarde dos dels amos de la barraca anomenada *Miramar*, y generalment coneguda per la dels 23, situada á la cala de *La Fosca*, se'n donaren compte de que aytal cassetà havia sigut oberta y saquejada, emportantse 'n los lladres bon nombre de plats, cuilleras y altres utensilis, y bebenthi després de feta la feynada, segóns se va poguer suposar.

Dissapte y diumenge estigué á Palamós, passant revista d' inspecció al cos de la Guardia civil, lo coronel quefe del tercer terç, D. Joaquim Aguado Navarro.

Los sermóns del predicador Mossen Gibert han esset de los més notables que s'han sentit en aquesta Esglesia parroquial.

En l'últim que s'escaygué lo divendres, festa dels Dolors, Mossen Gibert estrená la tona, d'estil gòtic que s'ha posat en lo temple.

Agrahím á nostre amich En A. Guasch Tombas l'envío del primer volúm de sas prédicas mensuals, titolat *Los Inquisidores*. Va ilustrat ab bonichs dibuixos per lo celebrat dibuixant de *La Tomasa* Sr. Junyent.

En la nit del 24 del prop passat mars, se calà foch en el pis primer de la casa en que te establiert son magatzem de taps á London, nostre paysá y benvolgut amich En Jo-

seph Tauler. Se varen cremar 400 balas de taps, pero edifici y mercaderías estavan assegurats.

Per aquesta causa retrasará alguns jorns la vinguda á Palamós lo nostre amich Tauler.

Dissapte passat estigué á Palamós lo senyor Vallés y Ribot, y dimars lo senyor Villapaderna ab l'objecte de despedirse de sos amichs.

Lo temps ha esset aquesta setmana sumament variable, pero mes aviat ab tendencias á la pluja.

En la nit del dimecres al dijous caigué un fort aigat que segóns se 'ns va dir, va causar forsa mal en los camps y sembrats del terme municipal de Calonge.

Havém rebut lo primer cuadern de una edició popular de la *historia de la marina de Guerra española* qu'ha començat á publicar á Barcelona lo periodista en Emili J. Orellana.

Tením entés que dit company en la prempsa s'proposa publicar en sa obra detalls interessants sobre l'*Esteller* y la *Mestransà* d'aquesta vila.

Agrahim al senyor Orellana la atenció qu'ha tingut envers nosaltres.

Ha quedat dissolta la companyia de sarsuela que baix la direcció del mestre Oliver ha estat actuant durant tota la temporada de Quaresma á Palafrugell.

D'un quan temps ensá se vénen introduint tan notables milloras en los edificis y dependencias del Tranvía del Baix Ampurdá, en aquesta vila, que ho fem constar ab satisfacció felicitant ab tal motiu á la Gerencia y á la Junta, qu'han tingut lo bon acert de disposar lo cumpliment de tan necessarias reformas.

Continuan ab molta activitat á Palafrugell els treballs d'enderrocament del grandiós edifici instalat allá 'hont deurá serho el Centre Fraternal.

*** Tota la setmana han cridat molt la atenció 'ls aparadors de la acreditada botiga de nostre amich En Felix Pla, per lo ben assortits en tot lo que s'refereix á Setmana Santa.

Registre civil

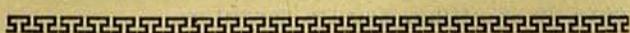
NAIXEMENTS

Noys	0
Noyas	1
Total	1

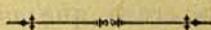
DEFUNCIONS

Enriqueta Sirveches Vila, 17 mesos.

R. E. P.

REGIONALS

La llorefada poetissa Na Dolors Riera Batlle, muller del inspirat poeta En M. Escriví (*Riusch*) ha obtingut lo premi al millor sonet de consonants forcats en lo Certámen obert per *La Opinión Catalana* de la Habana.

Siga la enhorabona.

També la doném en extrem coral á nostre bon amich y excelent colaborador En Manel Folch y Torres, per 'ls elogis que l' hi fa l'esmentat periódich cubá al reproduuir en sas columnas un article que nostre col-laborador va publicar en *Lo Conceller*.

L' Assamblea federal celebrada la setmana passada á Figueras prengué entre altres acorts lo de demanar al Gobern metropolitá l'autonomía de Catalunya.

Han comensat ja, segóns se diu á un teatre de Moscow, 'ls ensaigs pera posar en escena 'l celebrat drama d' En Angel Gimerá *Terra Baixa*, traduhit al rus per un literat d'aquella nació que trobantse accidentalment á París quant se va estrenar lo drama de nostre amich traduhit per 'l malaguanyat Geleè Bertal, tingué ocassió de sentirlo y d' entusiasmarse.

Celebrém de tot cor lo nou triunf d' En Gimerá.

Firmada per los Concellers d' Olot En María Vayreda, En Joaquim Cassabó, En Joan Ferrer y En Pere Puig, va ser presentada al Ajuntament d' Olot, que la va aprobar, una proposició en que 's demàna al Gobern de Madrid la autonomía de Catalunya.

Proposicions en lo mateix sentit tenen ja

aprobadas y en curs los Ajuntaments de Vilafraanca, Reus, Vendrell y molts altres.

L' Ajuntament barceloní ha pres l' acort de destinar 75.000 pessetas á la compra d' obras que concorren á la vinenta Exposició de Bellas Arts de Barcelona y 50.000 per la compra de diplomas y medallas de la fira concurs-agrícola.

La Asociació Lliteraria de Girona ha elegit pera formar part del Certámen que 's celebrarà en las firas de Sant Narcís d' enguany, als següents individuos: En Francesch Viñas Serra, En Agustí Maymir, En Bonaventura Roqueta, En Anicet Ibran, En Juli Piferrer.—*Suplents*: En Joseph Laporta, En Andreu de Fontanilles y En Manel Culla.

En la corrida que 's va celebrar lo prop passat diumenge á la plassa de toros de Barcelona, va ser enganxat per un dels bous lo diestro anomenat *Juanerillo*, rebent tal ferida en parts delicada que morí als 18 minuts en la enfermeria.

La corrida va continuá.

Sentim llàstima per la pobre víctima y 'ns dol que hi hagi poble que acudeixi á eixos espectacles de sanch y estalviém tot altre comentari.

Secció Comercial

Desde l' dia 20 de Mars lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De Barcelona, llaud *Pepito*, de 22 tons. p. Ventura, ab càrrega general.—De Barcelona llaud *Montserrat*, p. Berta, de 35 tons. ab càrrega general.—De Barcelona, llaud *Anita*, de 35 tons. p. Esteva, ab càrrega general.—De Barcelona, llaud *Manuelito*, de 19 tons. p. Gallart, ab càrrega general.—De Valencia y San Feliu, llaud *Maria*, de 70 tons. p. Perez ab efectes.—De Marsella, vapor danés *A. N. Hansen*, de 930 tons. c. Thidemann, ab efectes de trànsit.

DESPACHADAS

Pera Vinaroz, llaud *Maria Rosa*, ab efectes.—Pera Barcelona, llaud *Manuelito*, ab efectes.—Pera Riga y escalas, vapor danés *A. N. Hansen*, ab suro.

Ha arribat ja á Valencia procedent de 'ls Estats Units, la fragata mercant «Palamós», que vindrá á nostre port á carregar pacas prempsadas de pellàs de suro.

—Un diari de Madrid ha donat la notícia de que arribarà á Barcelona un vapor anglès ab un important carregament de blat.

DUAS CARTAS

↔ ↔ ↔ ↔

Lo Director m' ha fet entrega, de duas cartas qu' ha rebut, escritas en francés, y traduhídas per un company de redacció, pera que vegi si es convenient de ferhi alguns comentaris. A continuació van las referidas cartas:

Sor. Director de LA SENYERA.

Per atsar es arribat á las mevas mans un número del setmanari de sa digna direcció, y com vaig tenir, fa molts anys, la satisfacció de coneixer aqueixa hermosa vila que banyan las onadas del mar llatí y de víurehi una tempora, y son recort no ha fugit de mon pensament. he rebut mol grata sorpresa al veure que s' hi publica un periódich tan ben escrit y en quinas columnas, ademés de las novas locals, hi tenen també cabuda los assumptos y problemes de interès general.

Si me permeteu dir ab tota franquesa mon pensament, he de manifestársoli que m' ha causat verdadera estranyesa que la dita publicació siga redactada en català. Esplicaré lo perqué del meu modo de pensar. Al sortir de Catalunya, y d' aixó fa ja bastant de temps, era manía molt estesa, entre personas que pretenían passar per distingidas, abstendirse de conversar en català; y coneixia moltes familias que, sens dupte mogudas per igual fí, obligavan á sos fills á parlar en castellá fins en sa llar mateixa.

Jove jo allavors, si bé sols me preocupava per cosas que afectessen á la joventut, prenia tot aixo per una ridiculesa, atenent á que la llengua castellana al escaparse dels llabis de aquells nens y dels de sos pares, sonava d' un modo que feria á l' orella.

La ciutat de Barcelona doná per desgracia aculliment á costum tan poch recomanable y es de creure que alashoras arribá també á Palamós lo contagi; puig mes d' una vegada me digueren, parlant d' ella, algunas personas coneigudas de las vilas veïnades, que á Palamós se parlava en castellá los dijous y los diumenges.

Lo exposat sols tendeix, com ja he dit, á explicar lo motiu de que m' estranyi que publiquin en català son setmanari.

Per altre part, lo afecte y simpatia que sento per Catalunya, fá qu' estiga de sobras enterada del Renaixement literari de tan hermosa terra y aixó m' induheix á creure que aqueixa pintoresca vila no ha volgut quedarse enrera y que

haurá emprés decididament tan saludable vía. LA SENYERA me don d' aixó la millor prova. ¡Com haurá cambiat aqueixa vila, d' ensá que no l' he vista!

Res mes á dir: solsament que pot suscriurem al periódich y que li prego se serveasca trasmeter la carta adjunta al redactor que firma Doctor H. per si ell créu dignes d' esser llegidas tant sols algunas de las ideas que m' atreveixo á exposar sobre *Lo feminism*. Desitjo conservar l' incògnit.

Rebi, senyor Director, la salutació mes sincera de sa afiama. segura servidora.

M. F. A.

Reims 21 Mars 1898.

Aquesta carta crech que no necessita comentaris: la distingida senyora coneix be l' carácter que tenia nostre vila y 's fa càrrec de lo que representa LA SENYERA.

Ara saboregin nostres llegidors l' altre carta dirigida al que firma aquestes ratllas.

Sor. Doctor H.

En son article *Feminisme*, que 's publicá en lo n.º 3 de LA SENYERA, vosté posa de relleu totes las manifestacions en que se desentrolla lo feminism.

A mon entendre, la idéa capdal de vosté en los indicats articles es la de presentar tant sols las curiositats del mateix, apuntant de pas algunas consideracions; ja que segons veig no tracta á fondo la cuestió. Mes lo feminism revesteix tanta importancia, baix la mira de que la dona puga guanyarse l' pa de cada dia, sense lo auxili del home, que jo desitjaría que vosté, ab la competencia que li reconéch, se dignés tractar á fondo aquest assumpto.

Li parlo per experiència. Criada en Catalunya, la educació que jo vaig rebre fou aquella educació sencilla que s' acostuma donar á las senyoretas de la classe mitja. Al casarme, sabia jo lo necessari pera ésser bona mestressa de casa y bona mare. Com lo meu marit tenia al estranger tot son negoci, me fou precis abandonar la Patria y tingui ab lo temps necessitat d' estudiar y apendre los tres idiomas, francés, anglés y alemany, lo cual ha sigut ma salvació; puig havent tingut la desgracia inmensa de quedarme viuda y faltada de recursos, als vuyt anys de matrimoni, la misèria s' hauria apoderat de mí á no haver tingut lo recurs de poder presentarme com á professora de llenguas. No foren donchs los coneixements adquirits en los col-legis d' Espanya, lo que 'm proporcioná la ventatja de saber guanyarme la

J. BURELL & Cia

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.—BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxes de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxes de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Únich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegràfica, «YACHTS», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

NIODE, constructor Burell, 3 primers premis.

FRENO ZEPHIR

NO PNEUMATICH

Unich aparell practich qu' apreta sempre la tanca en son encaix, sens la mes insignificant remor, y evita per compert un tench de cop per forta que sia la corrent d' ayre.

Naumann Ciclos

La superioritat d' aqueixas màquines s' impossa sobre totes las demés, puig en tots sos detalls tenen la mes absoluta perfecció.

Unich representant en aqueixa comarca.

Hugo Sanner

PALAMÓS

FABRICA DE GORRAS Y CORBATAS

DE

Pere Berta

Carrer MAJOR, 32.—PALAMÓS.

Estém acabant de confeccionat un variat y complert assortit en gorras d' estiu de la mes alta novetat.

CINTURONS per senyoreta, de gust últim y confecció esmerada.

CAMISAS, CORBATAS, COLLS y PUNYS de fil, etc.

Novetat, Varietat, Baratura.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS

DE

Salvador Plaja Villena

Palamós.

Se serveixen tota mena d' obres á la bestreta y á plassos.

Representant á Palamós de la societat de Informes comercials y cobros atrassats, comisións, consignacions y representacions dels senyors

SATORRES y MADRENAS,

de BARCELONA.

El Diumenge de Rams

LA CASA **Felix Plà y Garriga** (antigua d' en PLÁCIDO)

te preparats per aqueixa diada

PALMONS Y PALMAS DE TOTS TAMANYS Y PREUS.

ADORNOS variats y d' exquisit gust per las ja ditas palmas.

En la diada d' avuy (**Diumenge de Rams**), l' tema de mes actualitat en totes las conversacions, consisteix en parlar dels renomenats

TORTELLS

cionats ab materials tots de primera calitat.

No deixeu de comprar

TORTELLS, TORTELLS, TORTELLS... y res mes que TORTELLS

Els Quatre Gats

Carrer de Montesión

Barcelona.

Local artístich. Café y begudas d' inmillorable calitat.

La visita á **ELS QUATRE GATS** es indispensable á tot bon "touriste",

Excelent cuyna catalana.

Rellotjeria d' en **NARCÍS FERRER**

Arrabal interior, n.º 1.—**Palafrugell.**

Rellotjes de totes menes en preus y marcas.

Arracades, anells y brasselets.

Objectes de metall.

Representant en Palamós, **FELIU CROSA.**

La Senyera

s' ven á Barcelona al kiosko número 1, d' en **RAMON RIBES**, Rambla del Mitj, devant del **Lyon d' Or.**

Exemplar corrent, 0'15 ptas.

Imprenta y Encuadernació

OCTAVI VIADER

Gran assortit de Devocionaris y Setmanas Santas

Llibres de devoció de totes classes.

Especialitat en llibres per dol.

COMUNIÓ.

Llibres propis per la primera comunió de 40 cèntimons á 20 pesetas.

ESTAMPAS

Recordatoris de primera comunió y gran assortit de estampas.

Se envian mostres á persones coneigudas.

JOAQUIM DAURA

Sastre

13, Unió, 13

Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta, preus mòdichs.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós**, **Sant Feliu de Guixols** y **Palafrugell** ab un grandiós mostruari.

Félix Pla Garriga

Antiga casa d' en PLÁCIDO

Carrer MAJOR, N.º 32 y 33.—**Palamós**

En aquesta acreditada botiga trobarán sempre tot lo relatiu á CONFITERIA, COMESTIBLES, DROGAS, BATERIA DE CUYNA, LÓSA, CRISTALL y altres mes **Seccions** ja coneigudas del públic.

S' ha rebut un variat y complert assortit d'

Objectes de Setmana Santa

á preus molt reduits.

Aqueixos dies de Setmana Santa veném los **Ciris** á preus may vistos.

Per 'l Dijous y Divendres Sants, ja ho saben de cad' any, tindrém **Brunyols** á discreció.

Preu fícs.

MEDICAMENTS ACREDITATS

Recomenats per la Ciencia Médica

Xarop de Hipofosfits GIMBERNAT

El meller de 'ls tònichs reconstituyents coneguts, obre el apetit, cura la *anèmia clorosis* (colors pàlits), enfermetats medulars, isterisme, insomni: de efectes sorprendents en las convalescencias: frasch **10** rals.

Xarop de Fosfat de Cals Gelatinós GIMBERNAT

De gust agradable com l' horchata, util per afavorir lo desarollo oseo y en la curació del rachitisme y escrofulisme, recomenable en los **embarasos** y **lactancia**: frasch **6** rals.

Vi de Nou de kola GIMBERNAT

Poderós aliment d' estalbi, regulador del cor, estimulant de las funcions digestivas y despertador de tot organisme empobrit: preu **8** rals.

Vi Iodo Tánich fosfatat

De meilleurs resultats que l' **oli de fetje de bacallá** en la tisis, escrofulisme, debilitat general y menstruacions penosas: preu **8** rals.

Licor dinamogénich GIMBERNAT

A base de Morruol (principi actiu del oli de bacallá nogal y lacte fosfat de cals: frasch **12** rals.

Pastillas GIMBERNAT Cloro-boro-sódicas á la Cocaina

Contra las enfermetats de la boca, y laringe. Conservan la veu y evitan la fatiga: preu **8** rals.

Venta al por mayor. Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14, Barcelona

DETALL EN TOTAS LAS FARMACIAS

PALAMÓS, D. JOAN VILAR, FARMACEUTICH.